

gjennemløste Lovens Motiver og deri søgte de Grunde, paa hvilke den ærede Minister støttede denne Fravigelse fra Loven af 10de Marts 1861, fandt jeg til Støtte herfor ikke ansøgt Andet, end dette, at „den ved Vedtagelsen af de i denne Samling forelagte Lovforslag sikrede Fuldstændiggjørelse af Jernbanenettet i Sjælland sætter Ministeriet i Stand til at foreslaae at forlade det i § 5 af Loven af 10de Marts 1861 givne snævrere Grundlag for Forordningen og i Stedet derfor“ osv. For det Første kunde jeg imidlertid ikke see, at den Jernbanelov, som nu er vedtagen, tilfulde begrundet en saadan Afvigelse fra Loven af 10de Marts 1861, og jeg kunde det saameget mindre med Hensyn til Lovudkastets § 1; thi selv om den høitærede Minister kunde have nogen begrundet Ret til at tale om, at Jernbaneloven for Sjælland med Hensyn til Repartitionen paa denne Provinds kunde give nogen Anledning til at gaae over til at paaligne den provindsvis, saa seer jeg ikke, hvorledes den Omstændighed, at man har vedtaget et Jernbanenet i Sjælland, skulde kunne begrunde, at man forlod det gamle Grundlag for Thyens Vedkommende, og behandler Thyen og Thyens Stift paa samme Maade som Sjælland. Den høitærede Minister har ansøgt forskjellige Grunde herfor. Han har for det Første ansøgt, at Grændsen, naar man vilde beholde Bestemmelsen i Loven af 1861 om, at det kun var de Egne, der havde meest Nytte af Jernbanen, der skulde rammes, var utilstrækkeligt betegnet. Men herved maa jeg bemærke, hvad der allerede af Flere er ansøgt, at en saadan Grændse tidligere har været dragen, og finder man denne ikke heldig, vil jo en anden Grændse kunne drages; men derpaa gaaer Lovforslaget ikke ud. Det er ganske vist nemmere at sige, at Alle skulde betale lige, fordi man ikke vil foretage store Undersøgelser med Hensyn til at fordele Beløbet paa en anden Maade. Den hele samlede Provinds skal altsaa, som den høitærede Minister siger, udrede et ligeligt fordeelt Bidrag. Her opstaaer strax det Spørgsmaal, hvad der regnes til en Pro-

vids? Med Hensyn til Thyen regner den høitærede Minister, ligesom for Sjællands Vedkommende, de omliggende Der med til Provindsen. Herom kan der nu være forskellige Meninger. Jeg mener, at Thyen meget godt kunde kaldes en Provinds, uden at de omliggende Der bleve tagne med, men det er jo et Udtryk, som jeg indrømmer kan forståes paa en forskjellig Maade. Men saa sagde den høitærede Minister, for at nedslaae de Indvendinger, der kunde komme fra, at man nu fra disse Der beklager sig over at skulle betale Bidrag lige med de Egne, der nærmest have Nytte af Jernbanen, at dersom man paa nogen Maade gav dem Medhold og indrømmede, at der var Noget, der kunde siges at tale for deres Mening, saa vilde man hurtigt muligt blive overløst med Klager rundt omkring fra Communer, baade her og der, hvor Jernbanen ikke gik. Men det, at der gjøres mange ubegrundede Klager, synes mig ikke at være nogen Grund til ikke at tage Hensyn til en begrundet Klage. Dette pleier Rigsdagen ikke at ansee for nogen Grund, og det gjør den høitærede Minister vist heller ikke. Der kan vistnok paa vises mange Leiligheder, hvor Ministeren og Rigsdagen have taget Hensyn til begrundede Klager, medens der ved Siden deraf har foreligget Klager, som Rigsdagen og han have været enige om at afvise, netop fordi de vare ubegrundede. Dette er altsaa ikke nogen Grund til at bortvise alle de Klager, der indkomme, men det er en Grund til at undersøge, hvilke af de foreliggende Klager, der maa erkjendes for at være begrundede, og hvilke for ubegrundede. Men hvad jeg især vil gjøre opmærksom paa, er en Indrømmelse til den Mening, jeg ogsaa nævner, som den høitærede Minister selv kom til at gjøre. Han sagde nemlig, at han kunde erkjende, at der ikke var saa lidt, der talte for den Mening, der er udtalt fra vor Side, om ikke saaledes at tage denne „storflaaede“ Paaligning, men gaae i det Enkelte, naar vi ikke vilde betragte Loven som en Fremtidslov, men han haabede, at Rigsdagen vilde være enig med